

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a személyesen eljáró felperesnek jogtanácsos által képviselt Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Győri Munkaügyi Bíróságon 2.M.806/2009. számon indított és a Győri Munkaügyi Bíróság 2010. április 27-én hozott 2.M.806/2009/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győri Munkaügyi Bíróság 2.M.806/2009/5. számú ítéletét - az alperesi igazgató 2009. május 7-én kelt 10-04174/2007/0018. számú másodfokú és az alperes 2009. február 27-én kelt 10-04174/2007/0013. számú elsőfokú határozatára kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárásra kötelezi.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2009. február 27-én kelt 10-04174/2007/0013. számú határozatával 2009. április 1. napjától megszüntette a felperes rokkantsági nyugdíját, mert az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet (továbbiakban: ORSZSZI) elsőfokú orvosi bizottságának szakvéleménye szerint a felperes egészségkárosodása 50%-os mértékű és rehabilitálható, így a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 36/A. § (1) bekezdése alapján nem minősül rokkantnak.

A nyugdíjbiztosítási szerv igazgatója a 2009. május 7-én kelt 10-04174/2007/0018. számú másodfokú határozatával a felperes

fellebbezését eltérő indokolással, amiatt utasította el, mert az ORSZSZI másodfokú orvosi bizottságának a szakvéleménye szerint a felperes egészségkárosodásának a mértéke 40%, amely nem éri el a Tny. 36/A. § (1) bekezdésében meghatározott legalább 50%-os mértéket.

A felperes a társadalombiztosítási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt benyújtott keresetében a rokkantsága folyamatos fennállására tekintettel az ellátásra való jogosultsága megállapítását kérte. Az alperes a kereset elutasítását kérte azzal, hogy a rokkantság megállapításának feltétele a rehabilitálhatóság kizártsága, amelynek megállapítása orvosi, szociális és foglalkoztatási kérdés, mely során az orvosszakértő kizárólag az orvosi rehabilitációra nyilatkozhat.

A Győri Munkaügyi Bíróság a 2.M.806/2009/5.számú ítéletével a másodfokú társadalombiztosítási határozatot megváltoztatva megállapította, hogy a felperes 2009. február 20. napjától folyamatosan III. csoportba tartozó rokkant és az újabb orvosi felülvizsgálata nem indokolt. A rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény (továbbiakban: Rjtv.) 30. § (4) bekezdésére utalással kifejtette, hogy a 2008. évben esedékes felülvizsgálat során csak az érintett kérelme alapján vizsgálható a rehabilitáció. A felperes ilyen tartalmú nyilatkozatot nem tett, 2007. december 31-én rokkantsági nyugdíjban részesült, ezért esetében nem a Tny. 36/A. §-ában foglaltak, hanem a Tny. 23. §-ában meghatározott feltételek fennállása alapján vizsgálandó a rokkantság fennállása.

A perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő szakvéleménye alapján a munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes egészségkárosodása 2009. február 20. napjától, tehát az ORSZSZI elsőfokú bizottsága vizsgálatának időpontjától kezdődően 54%-os mértékű, amely 67%-os munkaképesség csökkenésnek felel meg és a felperes felülvizsgálata nem indokolt. A bíróság a Pp. 341. §-a alapján azzal változtatta meg a társadalombiztosítási határozatokat, hogy erre irányuló kérelem hiányában a felperes komplex vizsgálata sürgősen és jogellenes volt.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint a munkaügyi bíróság az Rjtv. 30. § (4) bekezdésének téves alkalmazásával, helytelenül állapította meg a felperes rokkantságát, mivel a rendelkezésre álló iratok szerint a felperes felülvizsgálata nem 2008-ban, hanem 2009-ben zajlott. A jogszabály átmeneti rendelkezései között kizárólag a 2008. évi felülvizsgálatok tekintetében érvényesül a komplex rehabilitáció vizsgálatát érintő korlátozás. Ebből következően a felperes

rokkantságát is a Tny. 36/A. §-ában meghatározott - és a rehabilitálhatóságot is magában foglaló - feltételek alapján lehet megállapítani.

A felperes nem terjesztett elő felülvizsgálati ellenkérelmet.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján - tárgyaláson kívül - bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A Tny. 36/A. § (1) bekezdése a) pontjának ab) alpontja értelmében rokkantsági nyugdíjra az jogosult, akinek a rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény 1. § a) pontjában meghatározott egészségkárosodása 50-79 százalékos mértékű, ezzel összefüggésben a jelenlegi vagy a képzettségének megfelelő más munkakörben való foglalkoztatásra rehabilitáció nélkül nem alkalmas, azonban a rehabilitációs szakértői szerv szakvéleménye alapján rehabilitációja nem javasolt.

Az Rjtv. 30. § (4) bekezdése szerint a 2007. december 31-én rokkantsági nyugdíjban részesülő személy kérelmére a 2008. évben esedékes soron következő első felülvizsgálat keretében csak az egészségkárosodás mértékét kell vizsgálni. A rokkantsági nyugdíjban részesülő személy kérelmére komplex minősítést kell végezni.

A peradatok szerint az ORSZOSZI elsőfokú orvosi bizottsági vizsgálat időpontja 2009. február 17. napja volt, a szakvélemény 2009. február 20-án kelt, a felperes felülvizsgálatára tehát nem 2008-ban, hanem 2009-ben került sor. Ebből következően a munkaügyi bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperes esetében alkalmazni kellett az Rjtv. 30. § (4) bekezdésének átmeneti rendelkezését.

Az alperes helytállóan hivatkozott felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a felperes rokkantsági nyugdíjra való jogosultságának feltételét, a rokkantság fennállását a Tny. 36/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján kell vizsgálni és megítélni; az egészségkárosodásnak az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megállapított mértékét felülvizsgálati kérelmében nem vitatta.

A Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében rámutatott (Mfv.III.10.874/2009/5., Mfv.III.10.875/2009/4., 10.100/2010/4.), hogy a munkaügyi bíróság a rehabilitáció kérdésében nem rendelhet el bizonyítást és hozhat döntést, ha a társadalombiztosítási szerv kizárólag az egészségkárosodásra vonatkozó feltétel hiányában utasítja el az igénylő rokkantsági ellátásra irányuló igényét, vagy szünteti meg a rokkantságon alapuló ellátás folyósítását. Nincs helye a rehabilitációra vonatkozóan bizonyítás felvételének és

döntésnek akkor sem, ha az alperes a perben bizonyítottához képest eltérő, az 50%-ot el nem érő egészségkárosodáshoz viszonyítottan vizsgálta a rehabilitálhatóságot. A Tny. 36/A. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontjában írt feltételek közül az egészségkárosodás és a rehabilitálhatóság fennállása vizsgálható önállóan, olyan feltétel vizsgálatára azonban a társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránti perben nem kerülhet sor, amely a határozat meghozatalát megelőző eljárásnak nem képezte tárgyát, s amely feltételre határozatát a társadalombiztosítási szerv sem alapította. Ellenkező esetben nem érvényesülne az igénylő jogorvoslathoz való joga sem, hiszen bíróság döntene elsőként olyan kérdésben, amelyet a társadalombiztosítási szerveknek kell elsőfokú és másodfokú eljárásuk során vizsgálniuk és elbírálniuk.

Az alperes másodfokon az egészségkárosodás 50%-ot el nem érő mértéke miatt utasította el a felperes kérelmét. Az elsőfokú határozatban az 50%-os egészségkárosodásra alapított rehabilitációs értékelés szerepel, ez azonban, figyelemmel a közigazgatási eljárásban biztosított jogorvoslat lehetőségére, nem adott alapot a rehabilitálhatóságnak a perben való vizsgálatára.

A Tny. 36/A. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja rendelkezésével ellentétesen helyezkedett ugyanakkor a munkaügyi bíróság arra az álláspontra, hogy a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő véleménye alapján a felperes rokkantsága és az ellátásra való jogosultsága megállapítható. A rehabilitálhatóság kérdésében az alperes új eljárásra kötelezése szükséges, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet az alperesi határozatokra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú szervet új eljárásra kötelezte [Pp. 275. § (4) bekezdés, 339. § (1) bekezdés].

A megismételt eljárás során az alperes a Tny. 36/A. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont második fordulatában foglalt feltételek fennállását a felperes 50%-os egészségkárosodását alapul véve köteles vizsgálni.

Az alperes nem igényelt felülvizsgálati eljárási költséget, ezért e tárgyban a Legfelsőbb Bíróság mellőzte a határozathozatalt a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a Tny. 81. §-a alapján a magyar állam viseli.

Budapest, 2011. március 28.

*Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin
s.k. előadó bíró, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. bíró*

A kiadmány hitelével:

bírósági írnok